

კონვენცია წამებისა და სხვა სასტიკი, არაადამიანური ან ღირსების შემლახავი მოპყრობის ან სასჯელის წინააღმდეგ

მიღებულია და ღიაა ხელმოსაწერად, სარატიფიკაციოდ და მისაერთებლად გენერალური ასამბლეის 1984 წ. 10 დეკემბრის 39/46 რეზოლუციით.

ძალაშია 1987 წლის 26 ივნისიდან, 27(1) მუხლის თანახმად.

ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოები,

ითვალისწინებენ რა, რომ გაერთიანებული ერების წესდებით გაცხადებული პრინციპების თანახმად ადამიანთა თანასწორი და განუსხვისებელი უფლებების აღიარება მსოფლიოში თავისუფლების, სამართლიანობისა და მშვიდობის საფუძველია,

აღიარებენ რა, რომ ეს უფლებები გამომდინარეობს ადამიანის თანდაყოლილი ღირსებიდან,

ითვალისწინებენ რა, წესდებით ნაკისრ ვალდებულებას, კერძოდ, 55-ე მუხლის თანახმად, რომ ხელი შეუწყონ ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა საყოველთაო პატივისცემასა და დაცვას,

მხედველობაში იღებენ რა, ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის V მუხლისა და სამოქალაქო და პოლიტიკურ უფლებათა საერთაშორისო პაქტის VII მუხლს, რომლებიც უზრუნველყოფენ, რომ არავის მიმართ არ უნდა იქნას გამოყენებული წამება და სხვა სასტიკი, არაადამიანური ან ღირსების შემლახავი მოპყრობა ან სასჯელი,

მხედველობაში იღებენ რა, აგრეთვე, გენერალური ასამბლეის მიერ 1975 წლის 9 დეკემბერს მიღებულ დეკლარაციას წამებისა და სხვა სასტიკი, არაადამიანური ან ღირსების შემლახავი მოპყრობის ან სასჯელისაგან ყველა ადამიანის დაცვის შესახებ,

სურთ რა, გაზარდონ მთელ მსოფლიოში წამებისა და სხვა სასტიკი, არაადამიანური ან ღირსების შემლახავი მოპყრობის ან სასჯელის წინააღმდეგ ბრძოლის ეფექტურობა,

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

ნაწილი I

მუხლი 1

1. ამ კონვენციის მიზნებისათვის, ტერმინი „წამება“ ნიშნავს ნებისმიერ ქმედებას, რომლითაც მძიმე ფიზიკური ან ფსიქოლოგიური ტკივილი ან ტანჯვა განზრახ მიაღება პირს იმ მიზნით, რომ მისგან ან მესამე პირისაგან მიღებულ იქნას ინფორმაცია ან აღიარება, მისი დასჯა იმ ქმედებისათვის, რომელიც მან ან მესამე პირმა ჩაიდინა ან ეჭვმიტანილია მის ჩადენაში, მისი დაშინებით ან იძულებით მესამე პირის ან ნებისმიერი სახის დისკრიმინაციაზე დაფუძნებული მიზეზით, როცა ასეთი ტკივილი ან ტანჯვა მიყენებულია ან წაქეზებით ან თანხმობით ან თანამდებობის პირის უსიტყვო თანხმობით ან სხვა პირის მიერ, რომელიც მოქმედებდა როგორც ოფიციალური პირი. ეს განმარტება არ

მოიცავს ტკივილსა და ტანჯვას, რომელიც გამომდინარეობს, განუყოფელია ან შემთხვევით გამოიწვევა კანონიერი სანქციით.

2. ეს მუხლი არ ეწინააღმდეგება არც ერთ საერთაშორისო დოკუმენტს ან შიდასახელმწიფოებრივ კანონმდებლობას, რომელიც მოიცავს ან შეიძლება მოიცავდეს დებულებას უფრო ფართო გამოყენების შესახებ.

მუხლი 2

1. თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ უნდა მიიღოს ეფექტური საკანონმდებლო, ადმინისტრაციული, სასამართლო ან სხვა ზომები, რათა მის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ნებისმიერ ტერიტორიაზე აღკვეთილ იქნას წამების ფაქტები.
2. არც ერთი განსაკუთრებული გარემოება, ომი ამ ომის საშიშროება, შიდაპოლიტიკური არასტაბილურობა ან ნებისმიერი სხვა საგანგებო მდგომარეობა არ ჩაითვლება წამების გამართლებად.
3. ზემდგომი თანამდებობის პირის ან სახელმწიფო ორგანოს ბრძანება არ ჩაითვლება წამების გამართლებად.

მუხლი 3

1. არც ერთმა მონაწილემ სახელმწიფომ არ უნდა გააძეოს, დააბრუნოს (რეფოულერ) ან გადასცეს პირი სხვა სახელმწიფოს, სადაც მისი წამების საშიშროების რეალური საფუძველი არსებობს.
2. იმის დასადგენად, არსებობს თუ არა საფუძველი, უფლებამოსილმა ორგანოებმა მხედველობაში უნდა მიიღონ ყველა სათანადო ფაქტორი, მათ შორის მოცემულ სახელმწიფოში ადამიანის უფლებათა მასიური, დაუდევარი და მძიმე დარღვევების შესაბამისი პრაქტიკის არსებობა.

მუხლი 4

1. თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს, რომ წამების ყველა აქტი დანაშაულად ითვლებოდეს ამ კონკრეტული სახელმწიფოს სისხლის სამართლის კანონმდებლობით. იგივე უნდა გავრცელდეს წამების მცდელობასა და სხვა ისეთ ქმედებაზე, რომელიც წარმოადგენს წამებაში მონაწილეობას ან თანამონაწილეობას და განხორციელებულია ნებისმიერი პირის მიერ.
2. თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ დასჯადად უნდა გამოაცხადოს ასეთი ქმედებები და გაითვალისწინოს შესაბამისი სასჯელები, მათი საშიშროების ხარისხის გათვალისწინებით.

მუხლი 5

1. თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ, საჭიროებისამებრ, უნდა მიიღოს ზომები, რათა IV მუხლით გათვალისწინებულ დანაშაულებზე მისი იურისდიქცია გავრცელდეს შემდეგ შემთხვევებში:
 - a. თუკი დანაშაული ჩადენილია მის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ნებისმიერ ტერიტორიაზე ან სახელმწიფოში რეგისტრირებულ გემზე ან საჰაერო ტრანსპორტზე.
 - b. თუკი ეჭვმიტანილი პირი ამ სახელმწიფოს მოქალაქეა.

- c. თუკი მსხვერპლი ამ სახელმწიფოს მოქალაქეა და ეს სახელმწიფო ამას ითვალისწინებს.
2. თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ უნდა მიიღოს შესაბამისი ზომები, თუკი შეიძლება საჭირო გახდეს მისი იურისდიქციის გაგრძელება მაშინ, როცა ასეთ დანაშაულზე ეჭვიმტანილი პირი იმყოფება მის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ტერიტორიაზე და, VIII მუხლის შესაბამისად, არ გადასცემს მას ამ მუხლის I პუნქტში აღნიშნულ რომელიმე სახელმწიფოს.
3. ეს კონვენცია არ გამორიცხავს შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად სისხლისსამართლებრივი იურისდიქციის გამოყენებას.

მუხლი 6

1. ნებისმიერი მონაწილემ სახელმწიფო, რომლის ტერიტორიაზეც იმყოფება IV მუხლით გათვალისწინებულ რომელიმე დარღვევაში ეჭვიმტანილი პირი, ხელმისაწვდომი იმფორმაციის შესწავლის შემდეგ, დარწმუნდება რა, რომ გარემოებები ამას ადასწურებენ, ვალდებულია დააპატიმროს იგი ან მიიღოს სხვა კანონიერი ზომები, რათა უზრუნველყოფილ იქნას მისი იქ ყოფნა. დაკავება და სხვა კანონიერი ზომა უნდა განხორციელდეს სახელმწიფო კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ შეიძლება გაგრძელდეს მხოლოდ იმდენ ხანს, რამდენიც საჭიროა ნებისმიერი სისხლისსამართლებრივი ან გადაცემის პროცედურის განსახორციელებლად.
2. ასეთმა სახელმწიფომ დაუყოვნებლივ უნდა განახორციელოს ფაქტების წინასწარი გამოძიება.
3. ამ მუხლის I პუნქტის საფუძველზე დაკავებულ პირს უნდა დაეხმარონ, რომ დაუყოვნებლივ დაუკავშირდეს იმ სახელმწიფოს უახლოეს წარმომადგენლობას, რომლის მოქალაქეც ის არის ან, თუ იგი მოქალაქეობის არმქონე პირია, იმ სახელმწიფოს წარმომადგენლობას, სადაც ის ჩვეულებრივ ცხოვრობს.
4. თუკი სახელმწიფო ამ მუხლის თანახმად დააკავებს პირს, მან დაუყოვნებლივ უნდა აცნობოს V მუხლის I პუნქტში აღნიშნულ სახელმწიფოებს პირის დაკავებისა და დაკავების საფუძვლების შესახებ. სახელმწიფომ, რომელიც ამ მუხლის მეორე პუნქტის თანახმად აწარმოებს წინასწარ გამოძიებას, დაუყოვნებლივ უნდა აცნობოს ხსენებულ სახელმწიფოებს მის მიერ მოპოვებული ინფორმაცია და უნდა მიუთითოს, აპირებს თუ არა თავისი იურისდიქციის გამოყენებას.

მუხლი 7

1. მონაწილემ სახელმწიფომ, რომლის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ტერიტორიაზეც IV მუხლით გათვალისწინებულ სამართალდარღვევაში ეჭვიმტანილი პირია აღმოჩენილი, თუ იგი ასეთ პირს არ გადასცემს, V მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ბრალდების მიზნით საქმე უნდა წარუდგინოს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს.
2. ხელისუფლების ორგანოებმა გადაწყვეტილება უნდა მიიღონ ისეთივე საშუალებით, რომელიც მათი კანონმდებლობით გათვალისწინებული ჩვეულებრივ მძიმე დარღვევის შემთხვევაში გამოიყენება. V მუხლის II პუნქტით გათვალისწინებულ პირობებში, ბრალდებისა და მსჯავრდებისათვის აუცილებელი სამხილთა სტანდარტები არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა იყოს

იმაზე ნაკლებად მკაცრი, ვიდრე ეს V მუხლის პირველი პუნქტითაა გათვალისწინებული.

3. ნებისმიერი პირისათვის, რომლის მიმართაც IV მუხლით გათვალისწინებულ ნებისმიერ დარღვევასთან დაკავშირებული სასამართლო პროცესი მიმდინარეობს, გარანტირებული უნდა იყოს სამართლიანი მოპყრობა სასამართლო პროცესის ნებისმიერ სტადიაზე.

მუხლი 8

1. მე-4 მუხლით გათვალისწინებული დარღვევები მონაწილე სახელმწიფოებს შორის გადაცემის შესახებ დადებულ შეთანხმებებში უნდა განიხილებოდეს, როგორც გადაცემისათვის მაკვალიფიცირებული დანაშაულები. მონაწილე სახელმწიფოები კისრულობენ ვალდებულებას გაითვალისწინონ ასეთი დანაშაულები სახელმწიფოთა შორის დადებულ ნებისმიერ გადაცემის ხელშეკრულებაში.
2. თუ მონაწილე სახელმწიფო, რომელიც გადაცემას მხოლოდ შესაბამისი შეთანხმების საფუძველზე ახორციელებს, გადაცემის შესახებ თხოვნას მიიღებს ხელშეკრულების მონაწილე იმ სახელმწიფოსაგან, რომელთანაც აღნიშნულის შესახებ შეთანხმება არ გააჩნია, მას შეუძლია ეს კონვენცია ასეთ დარღვევებთან დაკავშირებით გადაცემის სამართლებრივ საფუძველად მიიჩნიოს. გადაცემა უნდა დაექვემდებაროს გადამცემი სახელმწიფოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ სხვა პირობებს.
3. მონაწილე სახელმწიფოებმა, რომლებიც გადაცემას ხელშეკრულების საფუძველზე არ ახორციელებენ, ასეთი დანაშაულები გადაცემის საფუძველად უნდა აღიარონ ურთიერთშეთანხმებით იმ სახელმწიფოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული პირობის შესაბამისად, რომელსაც გადაცემა ეთხოვა.
4. მონაწილე სახელმწიფოებს შორის გადაცემის განხორციელების მიზნისათვის ასეთი დარღვევები განიხილება როგორც ჩადენილი არა მხოლოდ იმ ადგილას, სადაც ისინი მოხდა, არამედ სახელმწიფოების იმ ტერიტორიებზეც, რომლებიც მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, სახელმწიფოებს საკუთარი იურისდიქციის გაგრძელება მოეთხოვებათ.

მუხლი 9

1. მონაწილე სახელმწიფოებმა ერთმანეთს მაქსიმალური დახმარება უნდა გაუწიონ სისხლის სამართლის პროცესთან დაკავშირებით, რომლებიც აღიძრა მე-4 მუხლით გათვალისწინებულ დარღვევებზე იმ მტკიცებულებათა უზრუნველყოფის ჩათვლით, რომლებიც მათ განკარგულებაში იმყოფება სასამართლო პროცესისათვის.
2. მონაწილე სახელმწიფოებმა ამ მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული ვალდებულებები უნდა შეასრულონ ნებისმიერი ორმხრივი სასამართლო დახმარების შესახებ შეთანხმების შესაბამისად, რომლებიც მათ შორის შეიძლება არსებობდეს.

მუხლი 10

1. თითოეულმა მონაწილე სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს, რომ წამების აკრძალვასთან დაკავშირებული განათლება და ინფორმაცია სრულად იქნას

შეტანილი სამართალდამცავის, სამოქალაქო თუ სამხედრო პირების, სამედიცინო პერსონალის, თანამდებობისა და იმ პირებისათვის განკუთვნილ სასწავლო პროგრამაში, რომლებსაც შეიძლება კავშირი ჰქონდეთ ნებისმიერი სახით დაპატიმრებული, დაკავებული ან საპყრობილეში ჩასმული პირის დაპატიმრებასა დაკითხვასა დამოპყრობასთან.

2. თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ წამების აკრძალვა უნდა შეიტანოს თითოეული ასეთი პირის მოვალეობებისა და ფუნქციის განმასზღვრელ ნორმებსა და ინსტრუქციებში.

მუხლი 11

თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ მის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ნებისმიარ ტერიტორიაზე წამების ნებისმიერი შემთხვევის აღკვეთის მიზნით, სისტემატურად უნდა გადასინჯოს დაკითხვის წესები, ინსტრუქციები, მეთოდები და პრაქტიკა, აგრეთვე ნებისმიერი ფორმით დაკავებული, დაპატიმრებული ან საპყრობილეში ჩასმული პირის პატიმრობისა და მოპყრობის პირობები.

მუხლი 12

თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს, რომ მისმა კომპეტენტურმა ორგანოებმა აწარმოონ დაუყოვნებელი და მიუკერძოებელი გამოძიება, როცა არსებობს საკმარისი საფუძველი იმის სავარაუდოდ, რომ წამების აქტი ჩადენილ იქნა მის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ნებისმიერ ტერიტორიაზე.

მუხლი 13

თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს იმ პირის საჩივრის შეტანის უფლება და კომპეტენტური ხელისუფლების ორგანოების მიერ მისი საქმის დაუყოვნებელი და მიუკერძოებელი შესწავლა, რომელიც აცხადებს, რომ აწამეს ამ სახელმწიფოს იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ნებისმიერ ტერიტორიაზე. საჭიროა გარკვეული ზომების მიღება, რათა უზრუნველყოფილ იქნას მოსარჩელისა და მოწმეების დაცვა ცუდი მოპყრობისა და დაშინებისაგან, რომელიც შეიძლება შედეგად მოჰყვეს საჩივრის ან ჩვენების მიცემას.

მუხლი 14

1. თითოეულმა მონაწილემ სახელმწიფომ მის სამართლებრივ სისტემაში უნდა უზრუნველყოს, რომ წამების მსხვერპლმა მიიღოს ანაზღაურება და იქონიოს სამართლიანი და ადექვატური კომპენსაციის ხელშეუალი უფლება, ყველა იმ საშუალების ჩათვლით, რაც საჭიროა სრული რეაბილიტაციისათვის. წამების შედეგად მსხვერპლის სიკვდილის შემთხვევაში, მსხვერპლის კომპენსაციის უფლება ენიჭებათ მის კმაყოფაზე მყოფ პირებს.
2. ამ მუხლში არაფერი ახდენს ზეგავლენას დაზარალებულის ან სხვა პირის კომპენსაციის უფლებაზე, რომელიც გათვალისწინებულია ეროვნული კანონმდებლობით.

მუხლი 15

თითოეულმა მონაწილე სახელმწიფომ უნდა უზრუნველყოს, რომ ნებისმიერი განცხადება, რომელიც მიღებულია წამების შედეგად, არ იქნას გამოყენებული მტკიცებულებად სასამართლო პროცესში, გარდა იმ პირთა წინააღმდეგ აღძრული პროცესისა, რომელთაც ბრალად ედებათ წამების რომელიმე ფაქტი.

მუხლი 16

1. ყოველი მონაწილე სახელმწიფო კისრულობს ვალდებულებას, მის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ ნებისმიერ ტერიტორიაზე აღკვეთოს არაადამიანური, ღირსების შემლახავი, მოპყრობის ან სასჯელის აქტები, რომლებიც შეესაბამება I მუხლის შესაბამის წამების განსაზღვრებას და როდესაც ასეთ აქტებს ახორციელებს სახელმწიფო თანამდებობის პირი ან სხვა ოფიციალური პირი, ან ხორციელდება მათი წაქეზებით, ნებართვით ან უსიტყვო თანხმობით. კერძოდ, ვალდებულებები, რომლებსაც ეხება მე-10, მე-11, მე-12 და მე-13 მუხლები, წამებასთან ერთად, გულისხმობს სასტიკ, არაადამიანურ ან ღირსების შემლახავ მოპყრობას ან სასჯელის სხვა ფორმებს.
2. ამ კონვენციის დებულებები არ ეწინააღმდეგება სხვა სართაშორისო აქტებს ან სახელმწიფოთა შიდა კანონმდებლობის დებულებას, რომლებიც კრძალავს სასტიკ, არაადამიანურ ან ღირსების შემლახავ მოპყრობას ან სასჯელს ან, რომლებიც შეეხება გადაცემას ან გაძევებას.

ნაწილი II

მუხლი 17

1. უნდა შეიქმნას წამების საწინააღმდეგო კომიტეტი (შემდგომში კომიტეტი), რომელიც ახორციელებს ქვემოთ მოცემულ ფუნქციებს კომიტეტი უნდა შედგებოდეს მაღალი მორალურ თვისებებისა და ადამიანის უფლებების დაცვის სფეროში აღიარებული კომპეტენციის მქონე ათი ექსპერტისაგან, რომლების თავიანთ თავს წარმოადგენენ. ექსპერტები არჩეულ უნდა იქნან მონაწილე სახელმწიფოების მიერ, სამართლიანი გეოგრაფიული განაწილების პრინციპების მიხედვით და იურიდიული გამოცდილების მქონე რამოდენიმე პირის მონაწილეობის სარგებლიანობის საფუძველზე.
2. კომიტეტის წევრები არჩეულ უნდა იქნან ფარული კენჭისყრით მონაწილე სახელმწიფოების მიერ წარდგენილ პირთა სიიდან. ყოველ მონაწილე სახელმწიფოს უფლება აქვს წარადგინოს ერთი პირი, რომელიც ამ სახელმწიფოს მოქალაქეა. მონაწილე სახელმწიფოებმა უნდა გაითვალისწინონ იმ წარდგენილ პირთა სარგებლიანობა, რომლების აგრეთვე არიან ადამიანის უფლებათა კომიტეტის წევრები, შექმნილი სამოქალაქო და პოლიტიკურ უფლებათა საერთაშორისო პაქტის მიხედვით და რომლებსაც სურვილი აქვთ იმუშაონ წამების საწინააღმდეგო კომიტეტში.
3. კომიტეტის წევრთა არჩევნები უნდა გაიმართოს ორ წელიწადში ერთხელ მონაწილე სახელმწიფოთა შეხვედრებზე, რომელსაც იწვევს გაეროს გენერალური მდივანი. ამ შეხვედრებზე, სადაც ქეორუმი მონაწილე

სახელმწიფოთა 2/3-ს შეადგენს, კომიტეტის წევრად უნდა ჩაითვალოს პირი, რომელიც მიიღებს ხმათა უმრავლესობას, თუ სახეზეა მონაწილე სახელმწიფოთა წარმომადგენლების აბსოლუტური უმრავლესობა და კენჭისყრაში მონაწილეობს.

4. პირველი არჩევნები უნდა დაინიშნოს ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან არაუგვიანეს 6 თვისა. არჩევნების დღემდე არანაკლებ ოთხი თვისა, გაერთიანებული ერების გენერალურმა მდივანმა მონაწილე სახელმწიფოებს უნდა გაუგზავნოს შეტყობინება, რათა მათ სამი თვის ვადაში თავიანთი კანდიდატები წარმოადგინონ. გენერალურმა მდივანმა წარმოდგენილ კანდიდატთა სია ანბანური წესით უნდა მოამზადოს, მიუთითოს მონაწილე სახელმწიფოები, რომლებმაც ისინი წარმოადგინეს და წარუდგინოს ის მონაწილე სახელმწიფოებს.
5. კომიტეტის წევრები არჩეულ უნდა იქნან ოთხი წლის ვადით. ხელახალი წარდგენის შემთხვევაში შესაძლებელია მათი ხელახალი არჩევა. თუმცა, პირველად არჩეულთაგან 5 წევრის უფლებამოსილების ვადა უნდა განისაზღვროს ორი წლით. ამ წევრის ვინაობას, არჩევნების შემდეგ, ამ მუხლის III ქვეპუნქტის შესაბამისად დაუყოვნებლივ გამართულ სხდომაზე, კენჭისყრის მეშვეობით ასახელებს სხდომის თავმჯდომარე.
6. კომიტეტის წევრის გარდაცვალების, ან თანამდებობიდან მისი გადადგომის ან ნებისმიერ სხვა შემთხვევაში, როდესაც ის კომიტეტის წევრის უფლებამოსილების ვერ ასრულებს, მონაწილე სახელმწიფომ, რომელმაც ის წარადგინა, მონაწილე სახელმწიფოთა უმრავლესობის თანხმობით უნდა დაინიშნოს სხვა ექსპერტი, რომელსაც ამ სახელმწიფოს მოქალაქეობა აქვს, რათა მან დარჩენილი ვადის განმავლობაში შეასრულოს მოვალეობა. თანხმობა მიღებულად მიიჩნევა, თუ აღნიშნული დანიშვნის თაობაზე გენერალური მდივნის მიერ მონაწილე სახელმწიფოთა ინფორმირებიდან 6 თვის ვადაში სახელმწიფოთა ნახევარი ან უმეტესობა არ გამოთქვამს უარყოფით პასუხს.
7. მონაწილე სახელმწიფოები პასუხისმგებელი უნდა იყვნენ კომიტეტის წევრთა ხარჯებზე, სანამ ისინი კომიტეტის საქმიანობას ასრულებენ.

მუხლი 18

1. კომიტეტი თავის თანამდებობის პირებს ირჩევს ორი წლის ვადით. ისინი შეიძლება ხელახლა იქნან არჩეული.
2. კომიტეტი ადგენს საკუთარ პროცედურულ ნორმებს, მაგრამ ამ ნორმებმა, *inter alia*, უნდა უზრუნველყოს, რომ:
 - a. ექვსმა წევრმა შეადგინოს ქვორუმი;
 - b. კომიტეტმა გადაწყვეტილებები მიიღოს დამსწრე წევრთა ხმების უმრავლესობით.

- ამ კონვენციით გათვალისწინებულ ფუნქციათა ეფექტური განხორციელებისათვის გაერთიანებული ერების გენერალური მდივანი უზრუნველყოფს კომიტეტს საჭირო მომსახურე პერსონალითა და საშუალებებით.
- გაერთიანებული ერების გენერალურმა მდივანმა უნდა მოიწვიოს კომიტეტის პირველი შეკრება. მისი პირველი შეკრების შემდეგ, კომიტეტი უნდა შეიკრიბოს მისი პროცედურული ნორმებით დადგენილ დროს.
- მონაწილე სახელმწიფოები პასივისმგებელი არიან ხარჯებზე, რომლებიც დაკავშირებულია მონაწილე სახელმწიფოებისა და კომიტეტის შეხვედრების მოწყობასთან. აქ იგულისხმება აგრეთვე იმ მომსახურე პერსონალისა და საშუალებების ხარჯები, რომლებსაც უზრუნველყოფს გაერთიანებული ერები ამ მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად.

მუხლი 19

- მონაწილე სახელმწიფოებმა, მათთვის კონვენციის ძალაში შესვლიდან ერთი წლის განმავლობაში, გაერთიანებული ერების გენერალური მდივანის მეშვეობით, კომიტეტს უნდა წარუდგინონ მოხსენებები იმ ღონისძიებათა შესახებ, რომლებიც განახორციელებს კონვენციით გათვალისწინებული ვალდებულებების შესასრულებლად. ამის შემდეგ, ყოველ ოთხ წელიწადში ერთხელ, მონაწილე სახელმწიფოები წარუდგენენ კომიტეტს დამატებით მოხსენებებს მათ მიერ მიღებული ნებისმიერი ახალი ზომების შესახებ და სხვა მოხსენებებს კომიტეტის მოთხოვნით.
- გაერთიანებული ერების გენერალურმა მდივანმა ეს მოხსენებები უნდა გაუგზავნოს ყოველ მონაწილე სახელმწიფოს.
- ყოველი მოხსენება იხილება კომიტეტის მიერ, რომელიც მასთან დაკავშირებით შეიმუშავებს ზოგად კომენტარებს და გადაუგზავნის მათ მონაწილე სახელმწიფოებს. აღნიშნულ სახელმწიფოს შეუძლია კომიტეტს წარუდგინოს საპასუხო მოსაზრებები.
- კომიტეტს, თავისი შეხედულებისამებრ, შეუძლია ამ მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად მიღებული კომენტარები, მონაწილე სახელმწიფოთა საპასუხო მოსაზრებასთან ერთად, შეიტანოს 24-ე მუხლის შესაბამისად შედგენილ მის ყოველწლიურ ანგარიშში. მონაწილე სახელმწიფოს თხოვნით, კომიტეტს შეუძლია ამავე ანგარიშს დაურთოს ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად შედგენილი მოხსენების ასლი.

მუხლი 20

- თუ კომიტეტი იღებს უტყუარ ინფორმაციას, რომელიც მონაწილე სახელმწიფოს ტერიტორიაზე წამების სისტემატური გამოყენების შესახებ დასაბუთებულ მონაცემებს შეიცავს, კომიტეტმა მონაწილე სახელმწიფოს უნდა შესთავაზოს თანამშრომლობა ინფორმაციის განხილვასთან დაკავშირებით და ამ მიზნით წარუდგინოს ინფორმაციასთან დაკავშირებული გამოკვლევები.
- შესაბამისი მონაწილე სახელმწიფოს მოსაზრებების ისევე, როგორც სხვა ხელმისაწვდომი ინფორმაციის გათვალისწინებით, კომიტეტი უფლებამოსილია, თუ ამას საჭიროდ მიიჩნევს, დანიშნოს თავისი ერთი ან მეტი წევრი

კონფიდენციალური გამოძიების ჩატარებისა და დაუყოვნებლივ მოხსენების წარდგენის მიზნით.

3. თუ გამოძიება ამ მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად მიმდინარეობს, კომიტეტმა თანამშრომლობისათვის უნდა მოიწვიოს შესაბამისი მონაწილე სახელმწიფო. აღნიშნული სახელმწიფოს თანხმობით, გამოძიება შეიძლება ითვალისწინებდეს მის ტერიტორიაზე ვიზიტს.
4. ამ მუხლის მე-2 პუნქტის შესაბამისად აღნიშნული წევრის ან წევრების მიერ მოპოვებული მასალის გამოკვლევის შემდეგ, კომისია შესაბამის მონაწილე სახელმწიფოს გადაუგზავნის მოპოვებულ მასალებს იმ კომენტარებთან ან წინადადებებთან ერთად, რომლებიც გამომდინარეობს არსებული სიტუაციიდან.
5. ამ მუხლის პირველიდან მეოთხე პუნქტის ჩათვლით გათვალისწინებული კომიტეტის პროცედურები კონფიდენციალურია და მათი მიმდინარეობის ყველა საფეხურზე მოითხოვს შესაბამის მონაწილე სახელმწიფოსთან თანამშრომლობას. მე-2 პუნქტის შესაბამისად ჩატარებულ გამოძიებასთან დაკავშირებული პროცედურების დასრულებისას, კომიტეტს შეუძლია შესაბამის მონაწილე სახელმწიფოსთან კონსულტაციის შემდეგ ამ პროცედურის შედეგების მოკლე ანგარიში ჩართოს 24-ე მუხლის შესაბამისად ყოველწლიურ მოხსენებაში.

მუხლი 21

1. ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია ნებისმიერ დროს, ამ მუხლის შესაბამისად, გამოაცხადოს, რომ აღიარებს კომიტეტის კომპეტენციას მიიღოს და განიხილოს შეტყობინებები, რომლებიც შეიცავს ერთი მონაწილე სახელმწიფოს საჩივარს იმის შესახებ, რომ მეორე მონაწილე სახელმწიფო ამ კონვენციით ნაკისრ ვალდებულებებს არ ასრულებს. ასეთი შეტყობინებები შეიძლება მიღებულ და განხილულ იქნას ამ მუხლით გათვალისწინებული პროცედურის შესაბამისად, თუ მათ ის მონაწილე სახელმწიფო წარადგენს, რომელმაც კომიტეტის კომპეტენცია აღიარა. ამ მუხლის თანახმად, არც ერთი შეტყობინება არ უნდა იქნას განხილული კომიტეტის მიერ, თუ იგი ეხება იმ მონაწილე სახელმწიფოს, რომელსაც მსგავსი განცხადება არ გაუკეთებია. ამ მუხლით გათვალისწინებული შეტყობინებები განიხილება შემდეგი პროცედურის მიხედვით:
 - a. თუ ერთი მონაწილე სახელმწიფო თვლის, რომ მეორე მონაწილე სახელმწიფო ამ კონვენციის პირობებს არ ასრულებს, მას შეუძლია აღნიშნულის თაობაზე მოცემულ სახელმწიფოს წერილობითი შეტყობინება გაუგზავნოს. შეტყობინების მიღებიდან სამი თვის ვადაში მიმღებმა სახელმწიფომ უნდა გადასცეს შეტყობინების გამომგზავნ სახელმწიფოს ახსნა-განმარტება ან ნებისმიერი სხვა წერილობითი განცხადება, რომლითაც ამ საკითხს განმარტავს. იგი უნდა შეიცავდეს, რამდენადაც ეს შესაძლებელი და მიზანშეწონილია, მითითებას საშინაო პროცედურებისა და საშუალებების შესახებ, რომლებიც ამ საკითხთან დაკავშირებით განხორციელდა, ხორციელდება ან შესაძლოა განხორციელდეს.
 - b. თუ საკითხი მიმღები სახელმწიფოს მიერ თავდაპირველი შეტყობინების მიღებიდან 6 თვის ვადაში ორივე მონაწილე სახელმწიფოსათვის დამაკმაყოფილებლად არ მოწესრიგდა, თითოეულ სახელმწიფოს უფლება აქვს

გადასცეს საკითხი კომიტეტს, რაც უნდა შეატყობინოს კომიტეტსა და მეორე სახელმწიფოს.

- c. კომიტეტმა ამ მუხლის შესაბამისად გადაცემული საკითხი უნდა განიხილოს მხოლოდ მას შემდეგ, რაც გამოირკვევა, რომ ამ საკითხთან დაკავშირებული ყველა შიდასახელმწიფოებრივი საშუალება საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპების შესაბამისად მითითებული და ამოწურულია. ეს წესი არ ვრცელდება იმ შემთხვევებზე, როდესაც აღნიშნულ საშუალებათა გამოყენება უმიზეზოდ გახანგრძლივებულია და არაეფექტურია პირისათვის, რომელიც ამ კონვენციის დარღვევის მსხვერპლია.
 - d. ამ მუხლის თანახმად, კომიტეტი შეტყობინებებს იხილავს დახურულ სხდომებზე.
 - e. (c) ქვეპუნქტის პირობათა დაცვით, კომიტეტმა, ამ კონვენციით გათვალისწინებული ვალდებულებების პატივისცემის საფუძველზე, ხელი უნდა შეუწყოს შესაბამის მონაწილე სახელმწიფოებს შორის დავის მეგობრულ გადაწყვეტას. ამ მიზნით, კომიტეტს შეუძლია შექმნას ad hoc შემათანხმებელი კომისია.
 - f. ამ მუხლის შესაბამისად გადაცემულ ნებისმიერ საკითხზე კომიტეტს შეუძლია მოუწოდოს მონაწილე სახელმწიფოებს, როგორც ეს (b) ქვეპუნქტშია მითითებული, უზრუნველყონ შესაბამისი ინფორმაციით.
 - g. (b) ქვეპუნქტში მითითებულ სახელმწიფოებს უნდა ჰქონდეთ უფლება წარმოდგენილ იყვნენ, როდესაც საკითხს იხილავს კომიტეტი და გააკეთონ წარდგინებები ზეპირად და/ან წერილობით.
 - h. (b) ქვეპუნქტის შესაბამისად, შეტყობინების მიღების დღიდან 12 თვის ვადაში კომიტეტმა უნდა წარადგინოს მოხსენება, რომელიც:
 - 1. უნდა შემოისახლავდეს ფაქტებისა და მიღწეული გადაწყვეტილებების მოკლე გადმოცემით, თუ გადაწყვეტილება მიღებულია (ე) ქვეპუნქტის პირობების თანახმად;
 - 2. უნდა შემოისახლავდეს ფაქტების მოკლე გადმოცემით. თუ გადაწყვეტილება (e) ქვეპუნქტის პირობების თანახმად არ იქნა მიღებული, მონაწილე სახელმწიფოთა წერილობითი წარდგინებები და სიტყვიერ წარდგინებათა ჩანაწერები თან ერთვის მოხსენებას. ნებისმიერ შემთხვევაში მოხსენება უნდა გაეგზავნოს დაინტერესებულ მონაწილე სახელმწიფოებს.
2. ამ მუხლის პირობები ძალაში შედის მას შემდეგ, რაც ამ კონვენციის 5 მონაწილე სახელმწიფო, ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად გააკეთებს განცხადებას. მონაწილე სახელმწიფოების ასეთი განცხადებები დეკონირდება გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანთან, რომელმაც ასლები უნდა გაუგზავნოს სხვა მონაწილე სახელმწიფოებს. განცხადება შეიძლება გამოთხოვილ იქნას ნებისმიერ დროს, რაც გენერალურ მდივანს უნდა ეცნობოს. ასეთი გამოთხოვნა ზიანს არ უნდა აყენებდეს ნებისმიერი საქმის განხილვას, რომელიც ამ მუხლის შესაბამისად გადაცემული შეტყობინების საგანს წარმოადგენს; ნებისმიერი მონაწილე სახელმწიფოს მიერ, ამ მუხლის შესაბამისად, არც ერთი შემდგომი შეტყობინება არ უნდა იქნას მიღებული მას

შემდეგ, რაც გენერალური მდივანი მიიღებს ცნობას განცხადების გამოთხოვნის შესახებ, სანამ მონაწილე სახელმწიფო ახალ განცხადებას არ მიიღებს.

მუხლი 22

1. ამ მუხლის შესაბამისად, ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია ნებისმიერ დროს განაცხადოს, რომ აღიარებს კომიტეტის კომპეტენციას მიიღოს და განიხილოს მის იურისდიქციას დაქვემდებარებულ პირთა მიერ ან მათი სახელით წარდგენილი შეტყობინებები, რომლებიც ამტკიცებენ, რომ მონაწილე სახელმწიფოს მიერ ამ კონვენციით დადგენილი დებულებების დარღვევათა მსხვერპლნი არიან. არც ერთი შეტყობინება არ უნდა იქნას მიღებული კომიტეტის მიერ, თუ იგი ეხება მონაწილე სახელმწიფოს, რომელსაც ასეთი განცხადება არ გაუკეთებია.
2. ამ მუხლის შესაბამისად, კომიტეტმა მიუღებლად უნდა მიიჩნიოს ნებისმიერი შეტყობინება, რომელიც ანონიმურია ან, რომელიც, მისი აზრით, წარმოადგენს ასეთი შეტყობინების წარდგენის უფლების ბოროტად გამოყენებას ან შეუთავსებელია ამ კონვენციის დებულებებთან.
3. მე-2 პუნქტის პირობათა დაცვით, კომიტეტმა ამ მუხლის შესაბამისად წარდგენილ ნებისმიერ შეტყობინებაზე უნდა გაამახვილოს ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოს ყურადღება, რომელმაც განცხადება გააკეთა I პუნქტის შესაბამისად და ბრალად ედება კონვენციის რომელიმე დებულების დარღვევა. მიმღებმა სახელმწიფომ 6 თვის ვადაში უნდა წარუდგინოს კომიტეტს წერილობითი ახსნა-განმარტება საკითხის გარშემო ან განცხადება იმ საშუალებების ან ზომების შესახებ, რომელთა მიღებასაც შესაძლებლად თვლის.
4. კომიტეტი ამ მუხლის შესაბამისად მიღებულ შეტყობინებებს იხილავს ყველა იმ ინფორმაციაზე დაყრდნობით, რომელიც მას გადაეცა ფიზიკური პირის მიერ ან მისი სახელით ან დაინტერესებული მონაწილე სახელმწიფოს მიერ და თუ იგივე საკითხი არ ყოფილა და არ არის განხილული სხვა საერთაშორისო საგამოძიებო და მიმგვარებელი პროცედურის შესაბამისად.
5. კომიტეტმა არ უნდა განიხილოს არც ერთი შეტყობინება, რომელიც წარმოდგენილია პირის მიერ, სანამ ის, ამ მუხლის შესაბამისად, არ გამოარკვევს შემდეგს:
 - a. იგივე საკითხი არ ყოფილა განხილული და არ იხილება სხვა საერთაშორისო საგამოძიებო და მიმგვარებელი პროცედურების შესაბამისად.
 - b. პირმა ამოწურა ყველა ხელმისაწვდომი საშინაო საშუალება; ეს ნორმა არ მოქმედებს, თუ ამ საშუალებათა გამოყენება უმიზეზოდ არის გახანგრძლივებული და არაეფექტულია პირისათვის, რომელიც ამ კონვენციის დარღვევის მსხვერპლია.
6. ამ მუხლის შესაბამისად, კომიტეტი შეტყობინებებს იხილავს დახურულ სხდომებზე.
7. კომიტეტი უგზავნის თავის დასკვნებს მონაწილე სახელმწიფოებსა და ფიზიკურ პირებს.
8. ამ მუხლის პირობები ძალაში შედის მას შემდეგ, რაც ამ კონვენციის 5 მონაწილე სახელმწიფო გააკეთებს განცხადებას ამ მუხლის I პუნქტის შესაბამისად. მონაწილე სახელმწიფოების ასეთი განცხადებები დეკონირდება

გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანთან, რომელმაც ასლები უნდა გაუგზავნოს სხვა მონაწილე სახელმწიფოებს. განცხადება შეიძლება გამოთხოვილ იქნას ნებისმიერ დროს, რაც გენერალურ მდივანს უნდა ეცნობოს. ასეთი გამოთხოვნა ზიანს არ უნდა აყენებდეს ნებისმიერი საქმის განხილვას, რომელიც ამ მუხლის შესაბამისად გადაცემული შეტყობინების საგანს წარმოადგენს; ნებისმიერი მონაწილე სახელმწიფოს არც ერთი შემდგომი შეტყობინება, ამ მუხლის შესაბამისად, აღარ უნდა იქნას მიღებული მას შემდეგ, რაც გენერალური მდივანი მიიღებს ცნობას განცხადების გამოთხოვნის შესახებ, სანამ მონაწილე სახელმწიფო ახალ განცხადებას არ მიიღებს.

მუხლი 24

კომიტეტისა და ad hoc შემათანხმებელი კომისიის წევრები, რომლებიც შეიძლება XXI მუხლის პირველი პუნქტის (e) ქვეპუნქტის თანახმად დაინიშნონ, უფლებამოსილნი არიან ისარგებლონ იმ შესაძლებლობებით, პრივილეგიებითა და იმუნიტეტებით, რომლებიც გააჩნიათ ექსპერტებს გაერთიანებული ერების მისიით და გათვალისწინებულია კონვენციით გაერთიანებული ერების პრივილეგიებისა და იმუნიტეტების შესახებ.

მუხლი 24

ამ კონვენციის შესაბამისად, კომიტეტმა მის მიერ განხორციელებული ღონისძიებების შესახებ ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოებსა და გაერთიანებული ერების გენერალურ ასამბლეას უნდა წარუდგინოს ყოველწლიური მოხსენება.

ნაწილი III

მუხლი 25

1. ეს კონვენცია ყველა სახელმწიფოსათვის ღიაა ხელმოსაწერად.
2. ეს კონვენცია ექვემდებარება რატიფიცირებას. სარატიფიკაციო დოკუმენტები დეპონირდება გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანთან.

მუხლი 26

ეს კონვენცია ყველა სახელმწიფოსათვის ღიაა მისაერთებლად. მიერთება ხორციელდება მიერთების დოკუმენტების გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანთან დეპონირებით.

მუხლი 27

1. ეს კონვენცია ძალაში შედის გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანთან მეოცე სარატიფიკაციო ან მიერთების დოკუმენტის დეპონირების 30-ე დღეს.
2. ყოველი სახელმწიფოსათვის, რომელიც ამ კონვენციის რატიფიცირებას ახდენს ან მას უერთდება, რატიფიკაციისა და მიერთების მეოცე დოკუმენტის დეპონირების შემდეგ ძალაში შედის მათი რატიფიკაციისა და მიერთების დოკუმენტის დეპონირების ოცდამეათე დღეს.

მუხლი 28

1. ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია ამ კონვენციის ხელმოწერისა, რატიფიცირების ან მიერთების დროს, მეოცე მუხლის შესაბამისად, განაცხადოს, რომ კომიტეტის კომპეტენციას არ აღიარებს.
2. ნებისმიერი მონაწილე სახელმწიფო, აკეთებს რა დათქმებს ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, შეუძლია ნებისმიერ დროს უარყოს ეს დათქმა გაერთიანებული ერების გენერალური მდივნისათვის ამის შესახებ შეტყობინებით.

მუხლი 29

1. ამ კონვენციის მონაწილე ნებისმიერ სახელმწიფოს შეუძლია შესთავაზოს შესწორება და წარუდგინოს იგი გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანს. გენერალურმა მდივანმა უნდა შეატყობინოს შემოთავაზებული შესწორების შესახებ მონაწილე სახელმწიფოებს თხოვნით, რომ აცნობონ მას, უჭერენ თუ არა მხარს შეთავაზების განსახილველად და წინადადების კენჭის საყრდელად მონაწილე სახელმწიფოთა კონფერენციის გამართვას. იმ შემთხვევაში, თუ ასეთი შეტყობინების დღიდან ოთხი თვის ვადაში მონაწილე სახელმწიფოთა მესამედი კონფერენციის გამართვას მხარს დაუჭერს, გენერალურმა მდივანმა გაერთიანებული ერების ეგიდით უნდა მოიწვიოს კონფერენცია. კონფერენციაზე დამსწრე და კენჭისყრაში მონაწილე სახელმწიფოთა უმრავლესობის მიერ მიღებული ნებისმიერი შესწორება გენერალური მდივნის მიერ უნდა წარედგინოს ყველა მონაწილე სახელმწიფოს მის მისაღებად.
2. ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად მიღებული შესწორება ძალაში შედის მაშინ, როცა ამ კონვენციის მონაწილე სახელმწიფოთა 2/3 გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანს აცნობებს, რომ მათი კონსტიტუციური პროცედურების შესაბამისად მისი მიღების შესახებ.
3. შესწორებების ძალაში შესვლის შემდეგ, ისინი სავალდებულო უნდა იყოს იმ მონაწილე სახელმწიფოთათვის, რომლებმაც ის მიიღეს; სხვა მონაწილე სახელმწიფოთათვის სავალდებულოა ამ კონვენციის ის დებულებები და ის მიღებული შესწორებები, რომლებიც მათ მიიღეს.

მუხლი 30

1. ამ კონვენციის განმარტებისა თუ გამოყენების თაობაზე ორ ან მეტ მონაწილე სახელმწიფოს შორის ნებისმიერი დავა, თუ მოლაპარაკებით ვერ გადაწყდა ერთ-ერთი მხარის თხოვნის საფუძველზე, უნდა წარედგინოს საარბიტრაჟო განხილვისათვის. თუ საარბიტრაჟო განხილვის თაობაზე თხოვნის შეტანიდან ექვსი თვის განმავლობაში მხარეები საარბიტრაჟო განხილვის ორგანიზებაზე ვერ შეთანხმდნენ, ნებისმიერ მხარეს შეუძლია დავა გადაიტანოს საერთაშორისო სასამართლოში თხოვნის შეტანით, ამ სასამართლოს წესდების შესაბამისად.
2. ყოველ სახელმწიფოს შეუძლია ამ კონვენციის ხელმოწერისა და რატიფიცირების ან მიერთების დროს განაცხადოს, რომ პასუხისმგებლად არ თვლის თავს ამ მუხლის I პუნქტით გათვალისწინებულ ვალდებულებებზე. სხვა მონაწილე სახელმწიფოებს არ ეკისრებათ პირველი პუნქტით

გათვალისწინებული ვალდებულებები იმ სახელმწიფოების მიმართ, რომელთაც ასეთი დათქმა გააკეთეს.

3. ნებისმიერ მონაწილე სახელმწიფოს, ახდენს რა დათქმას ამ მუხლის II პუნქტის შესაბამისად, შეუძლია ნებისმიერ დროს უარყოს ეს დათქმა გაერთიანებული ერების გენერალური მდივნისათვის ამის შესახებ შეტყობინებით.

მუხლი 31

1. მონაწილე სახელმწიფოს შეუძლია ამ კონვენციის დენონსირება გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანთან წერილობითი შეტყობინებით. დენონსირების აქტი ძალაში შედის გენერალური მდივნის შეტყობინებდან 1 წლის შემდეგ.
2. ასეთი დენონსირება არ ათავისუფლებს მონაწილე სახელმწიფოს ამ კონვენციით გათვალისწინებული ვალდებულებებისაგან ნებისმიერი მოქმედების თუ უმოქმედობისთვის, რომელიც დენონსირების დღემდე მოხდა, ასევე, დენონსირება არავითარ შემთხვევაში არ უნდა აყენებდეს ზიანს იმ საკითხის განხილვას, რომელსაც კომიტეტი დენონსირების ძალაში შესვლის დღემდე იხილავდა.
3. მონაწილე სახელმწიფოს მიერ დენონსირების აქტის ძალაში შესვლის დღიდან კომიტეტი აღარ განიხილავს ამ სახელმწიფოსთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ახალ საკითხს.

მუხლი 32

გაერთიანებული ერების გენერალურმა მდივანმა გაერთიანებული ერების ყველა წევრ სახელმწიფოს და ყველა სახელმწიფოს, რომელმაც ამ კონვენციას ხელი მოაწერა ან მას მიუერთდა, უნდა აცნობოს შემდეგი:

- a. 25-ე, 26-ე მუხლების შესაბამისად, ნებისმიერი ხელმოწერის, რატიფიკაციის ან მიერთების შესახებ;
- b. ამ კონვენციის 27-ე მუხლისა და 29-ე მუხლის შესაბამისად მისი ნებისმიერი შესწორების ძალაში შესვლის შესახებ.
- c. 31-ე მუხლის შესაბამისად დენონსირების შესახებ.

მუხლი 33

3. ამ კონვენციის არაბული, ესპანური, ინგლისური, ჩინური, ფრანგული, რუსული და ტექსტები თანაბრად აუთენტურია და დეკონირდება გაერთიანებული ერების გენერალურ მდივანთან.
4. გაერთიანებული ერების გენერალურმა მდივანმა ყველა სახელმწიფოს უნდა გაუგზავნოს კონვენციის სერთიფიცირებული ასლები.